

rigets i den nugældende Finantslov, ogsaa vedblive at være det, og at Kongeriget vedbliver at beholde hvad der behøves til at dække Udgifterne. Jeg kan derfor, endsskjønt der vistnok ikke er rimelig Udsigt til, at mit Uendingsforslag vil blive taget tilfulde her i Thinget, dog ikke tage det tilbage, om jeg saa skulde være den Gæste, der stemmer for det.

Finantsministeren: Den politiske Side af det Spørgsmaal, som er reist af den ærede Rigsdagsmand for Maribo Amts 1ste Valgkreds (Lindberg), skal jeg efter den Udtalelse, der har fundet Sted fra den ærede Rigsdagsmand for Holbæk Amts 2den Valgkreds (Tscherning) ikke berøre; men derimod maa jeg imødegaae en Bemærkning, som fra den ærede Forslagsstillers Side er fremsat, som angaaer noget Factisk, den nemlig, at der for Kongeriget skulde ligge noget Bebyrdende i den Opgjørelsesmaade af de særlige Indtægter, som er fulgt i det foreliggende Finantslovsforslag. Det maa jeg benægte.

Bregendahl: I Anledning af, hvad den ærede Finantsminister yttrede, skal jeg blot gjentagde i Forsamlingens Grindring de Uttringer, hvormed den ærede Finantsminister har forelagt Finantslovsforslaget for indværende Aar; thi deraf vil man see, hvorvidt den Maade, hvorpaa Indtægterne ere opførte i det nærværende Finantslovsforslag, ere skadelige for Kongeriget, eller ikke.

Finantsministeren: Jeg forlanger ikke bedre, end at man vil gjentagde sig disse Uttringer i Grindringen.

Lindberg: Ja, naar man betragter det ringe Udbytte, de danske Domainer afgive, naar det kun skal være 311,127 Rbd., seer det jo rigtignok ud, som om vi, ved at faae $\frac{2}{3}$ af Hertugdømmernes Indtægter, derved vilde vinde Saameget, at vi ogsaa godt kunne assee, hvad vi tabe paa Drefundstolden; men, naar man seer hen til, hvad jeg gjorde opmærksom paa, at de 1,240,000 Rbd., der af Domainerne vare komne ind, nu ere gaaede ind under Statsactiverne, og tager dem med som Kongerigets egne Penge, saa vil det naturligtvis stille Sagen paa en heel anden Maade, og saa vil det komme til at see heelt anderledes ud med hvad Udbytte de kongelige Domainer give. Jeg troer

heller ikke, at det paa nogen Maade er ubegrundet, at, naar der af Danmark anvendes Endeel til Hs. Majestat og det kongelige Huus, at da skulle de Summer, som dertil anvendes, opføres som en Fællesudgift og ikke udredes af Kongeriget Danmarks særegne Domainer alene, men saaledes er det i dette Dieblif.

Mourad: Ved Bedømmelsen af det foreliggende Forslag er det af Bigtighed, at man overveier, at der jo tidligere har bestaaet et finantsfælt Fællesskab imellem de forskjellige Statsdele, et Fællesskab, som kun var afbrudt for en kort Tid. Forsaavidt nu disse Statsdele midlertidigt ere traadte ud fra hverandre med Hensyn til visse finantsfælle Forhold, maa jeg derfor ansee det for aldeles hensigtsmæssigt, at man indskrænker denne Udtrædelse af den tidligere bestaaende finantsfælle Forbindelse med Hensyn til Udgifterne til de særskilte Udgifter, som enhver af disse Landsdele har, med Hensyn til Indtægterne til de directe, paa enhver Landsdeel hvilende, Skatter. Vilde man forlade denne Grundvold, saa maatte man, inden man gik ind paa nogen anden, komme ind paa en heel Opgjørelse af det finantsfælle Mellemværende, — en Opgjørelse, som ikke alene maatte udstrække sig til nogle faa Aar, men maatte gaae langt tilbage. De ere indvævede i hverandre med saamange fine Traade, paa Grund af det tidligere finantsfælle Samliv mellem de forskjellige Statsdele, at det vilde være forbundet med den allerstørste Banfælsighed at træffe Noget, der kunde ligne en retfærdig Opgjørelse mellem dem. Men her er heller ikke Tale om en saadan Opgjørelse, om en saadan Sønderribselse. Den tidligere bestaaende Forbindelse er efterhaanden igjen traadt i Kraft, og der kan kun være Tale om for visse enkelte Forhold at løsne denne Forbindelse. Naar man saaledes nu, for at jeg skal holde mig til det her Foreliggende, vilde tage Domainerne for sig og sige, at Indtægterne af de Domainer, som ligge i hver Landsdeel, skulle tilfalde den paagældende enkelte Landsdeel, maatte man da ikke overveie det Spørgsmaal, hvormange Domainer der i de henrundne Aar havde tilhørt de andre Landsdele, saaledes at Indtægterne af dem vare brugte til at bestride Udgifter, der angik hele